

— Азъ знаѣ това, но ще идѣ закритъ съ качулка. Съвѣтвамъ ви и вие да направите така, защото инакъ рискуваме да подплашимъ лова.

Тѣ започнахъ да се приготвяватъ, тѣй като въ улицата вече мръкна, надѣнахъ голѣми плащове съ качулки и зехъ въ рѣцѣтъ си фенери. Освѣтъ това, Виниций снабди себе си и другаритѣ си съ малки ножове, а Хилонъ си надѣна перуката, която бѣ купилъ по пѣтя. Тѣ излѣзохъ, като бързахъ да достигнатъ до далечнитѣ Нументански врата, до дѣто не сѣ ги затворили.

X.

Тѣ тръгнахъ прѣзъ Vicus Patricius по Винцинала, къмъ прѣдишнитѣ Винциналски врата, които водѣхъ къмъ едно пусто поле, връхъ което по-послѣ Диоклетианъ построи великолѣпни бани. Тѣ минахъ покрай развалениѣ стѣни на Сервия Тулия и, прѣдъ една още по-пуста мѣстность, достигнахъ до нументанския пѣтъ. Подиръ това тѣ завихъ на лѣво, къмъ Салария, и се намѣрихъ между хълмоветѣ, отъ които носехъ въ Римъ пѣсѣкъ; тукъ се виждахъ и тукъ-тамѣ гробища. Прѣзъ това врѣме доста стѣмнѣ, а пѣкъ мѣсецѣтъ още не бѣ изгрѣлъ, така че тѣ мъчно бихъ намѣрили пѣтя, ако самитѣ християни, както бѣше натѣкмилъ Хилонъ, не имъ показвахъ, отъ дѣ да вървѣтъ. Отдѣсно, отлѣво и отпрѣдъ се виждахъ тъмнитѣ фигури на пешеходцитѣ, които съ внимание се спущахъ къмъ пѣсѣчнитѣ урви. Нѣкоя отъ тѣхъ носѣхъ фенери, като закривахъ свѣтлината, колкото имъ бѣ възможно, съ горнята си дрѣха; тѣзи пѣкъ, които подобрѣ знаехъ пѣтя, вървѣхъ въ тъмнината. Войнишкитѣ очи на Виниция, научени на тъмнина, можехъ да различатъ, по движението, младитѣ отъ старцитѣ, които едва вървѣху, опрѣни на бастунитѣ си, — и отъ женитѣ, които се бѣхъ грижливо завили въ наметалата си. Минувачитѣ, които се мѣркахъ тукъ-тамѣ, и селянитѣ, които се връщахъ отъ града, смѣтахъ тѣзи ноцни пѣтници за работници, които си отиватъ въ аренариитѣ, или пѣкъ за членове отъ нѣкоя погребална процесия, които имахъ обичай да уреждатъ ноцѣ погребалнитѣ си помени. Но колкото по-нататкъ отиваше младиятъ патриций съ сплѣтницитѣ си, сѣ повече хора срѣщаше, и свѣтлината отъ фенеритѣ се мѣркаше по-често. Нѣкои отъ християнитѣ пѣяхъ тихичко пѣсни, които на Виниция се показвахъ прѣпълнени съ тъжни чувства. По нѣкога до него достигахъ отдѣлни думи и откъслечи отъ пѣсни, като, напр.: